

Tid Lejlighed til at faa den forandret, og jeg vil haabe og ønske, at det kirkelige Udvalg, som vil blive nedsat, ogsaa vil tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse. Jeg haaber, at som Udvalget nu skal sammensættes, vil Lægmandselementet deri blive saa stærkt, at det kan sætte den Slags Bestemmelser ind, som nu ere tagne ud, og navnlig da ogsaa en Bestemmelse om Appel til Domstolene. Naar jeg taler om Loven som midlertidig, skal jeg i øvrigt straks tilføje, at jeg selvfølgelig er enig med den højtærede Kirkeminister deri, at den ikke er foreløbig i den Forstand, at den kan falde rent bort. Jeg betragter den som foreløbig saaledes, at Ordlyden maaske ikke bliver den samme, men at dog Hovedindholdet — og forhaabentlig med mange Forbedringer — vil staa op igen efter de 6 Aars Forløb. Jeg tror ogsaa, at naar Menighederne først have haft nogen Indflydelse paa Kirkens Styrelse i 6 Aar, vil man ikke igen give Afkald derpaa, og navnlig tænker jeg mig ogsaa, at Ministeren ved Præsteembedernes Besættelse, vil tage saa meget Hensyn til Menighedsraadene, at man ogsaa derved vil faa Loven saa kær, at man ikke vil miste den og ikke vil af med Menighedsraadene, som herved blive skabte.

Jeg skal ikke udtale mig videre om Lovforslaget om Menighedsraad. Jeg skal om dette Lovforslag til Slutning kun sige, at jeg vil ønske, at det maa gaa let og hurtigt igennem Folketinget uden Udvalg. Endskønt jeg erkender, at der er flere Punkter i det, som jeg — og jeg antager mange af Medlemmerne her i Tinget — ikke er glad ved, ønsker jeg dog, at vi vedtage det, fordi det hænger sammen med andre Forslag, som vi ere særdeles glade ved, og fordi vi ogsaa mene, at selv om dette Lovforslag om Menighedsraad ikke tilfredsstiller alle vore Ønsker, indeholder det dog saa meget godt, at vi gerne ville se det vedtaget og, som jeg før har udtalt, i Fremtiden meget forbedret.

Naar jeg dernæst skulde sige et Par Ord om Forslaget om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg, skal jeg blot sige, at saaledes som Landstinget i sin Tid havde affattet Forslaget og sendt det her ned til Folketinget, mener jeg, at det slet ikke

var nogen kirkelig Repræsentation, der der var Tale om, idet, som man vil erindre, Flertallet af Kommissionens Medlemmer skulde vælges af Ministeren, og man kan vel ikke fra nogen Side paastaa, at det kan kaldes en Kirkerepræsentation. Det var en Repræsentation, som navnlig kunde blive et Udtryk for Ministerens Tanker, men ikke for Befolkningens. Lovforslaget blev forandret her i Folketinget og er nu atter ændret i Landstinget, og jeg maa sige, at de fleste af de Ændringer, der ere foretagne i Landstinget, ere Forbedringer. Jeg skal nævne et saadant Forslag, som kan synes ubetydeligt. Man har hørt mange, som have sagt, at Ministeren har været for beskeden. Efter Forslaget, som det gik her fra Folketinget, vilde han ikke have Lov til at udnævne mere end 2 Medlemmer til Kirkekommissionen. Landstinget har forandret det paa dette Punkt og har ment, at det var rigtigt, at Ministeren har Lov til at udnævne 4 Medlemmer. Jeg finder dette i og for sig rigtigt, ihvorvel det kunde synes at være i Modstrid med det, jeg før sagde. Man maa jo huske paa, at der er Forskel paa, om Ministeren sætter 20 eller 4 Medlemmer ind i Kommissionen, om han udnævner det overvejende Flertal eller et beskedent Mindretal af Udvalgets Medlemmer. Dernæst kunde det maaske med nogen Ret siges, at Biskopperne blive for stærkt repræsenterede i dette kirkelige Udvalg. Det synes ikke at være let at faa fat paa, hvad der har været den ledende Tanke deri, at det Faatal af Biskopper, vi have her i Landet, skal have 4 Medlemmer ind i Udvalget. Men jeg skal dog ikke gøre Ophævelser derover. Det, som jeg betragter som det bedste ved Udvalgets Sammensætning, er, at de gejstlige Medlemmer ude fra Landet, som efter Forslaget, som det nu foreligger, skulle have Sæde i dette Udvalg, skulle vælges ved Forholdstalsvalg for hele Landet. Efter Forslaget, som det gik her fra Folketinget, skulde der, som man erindrer, vælges en Præst i hvert Stift, og man vilde vel saa nok kunne paaregne, at alle de 7 Præster, som saaledes skulde vælges, vilde blive af den tredie Retning, som man kalder den, saaledes at hverken den grundtvigske Del eller Indremissionsfolkene i Gejstligheden